

OBLYSIENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają o oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

sg G obłysieniã. ◊ [I obłysieni(e)m. ◊ L obłysieniu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Ogolenie się (na znak żałoby):* A (ták) zázwołał Pan Iehowá Ceweoth w dzień on pláczu/ y nárzekánia/ y obłyfienia y przepáńia worem [*ad fletum, et ad planctum, et ad calvitium, et ad cingulum sacci*]. *BudBib Is 22/12.*

2. [*Miejsce na głowie pozbawione włosów: Wízákże iefliby ná łylinie z przodku ábo z tyłu okazáá fie blizná białá ábo zczzerwieniáá/ tedy ieft trąd roftący ná obłyfieniu/ ták z przodku iáko z tyłu [Et cum fuerit in calvitio vel in recalvatione plaga alba rufa germinans, lepra ipsa in calvitie eius, vel in recalvatione eius]. BibRadz Lev 13/42 (Linde).*

Zwrot: »szpecić się obłysieniem«: A głowá v męfzczyzn łzpeci fie obłyfieniem/ á v niewiáfty zász á oobliwym prziwileiem nátury nie łyfieie. *AgrWirzb D.*]

Synonimy: 1. ogolenie, ostrzyżenie; 2. golizna, łysina, łysość, ogolenie.

Cf OBLYSIĆ, OŁYSIENIE